

Sygn. akt V CSK 54/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w M.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) oddala wniosek r. pr. E. P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący A. W. opart na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Skarżący sformułował zagadnienie prawne sprowadzające się do pytania, czy w okolicznościach sprawy wszczęcie postępowania sądowego, oraz stwierdzenie przez pozwaną w piśmie, że powód zamieszkuje w lokalu bez tytułu

prawnego, może być uznane za działanie bezprawne, naruszające dobra osobiste powoda. W skardze, podobnie jak w piśmie procesowym z dnia 29 listopada 2013 r., nie przedstawiono jakiegokolwiek wyводу jurydycznego uzasadniającego istnienie tej przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania. Samo sformułowanie pytania nie oznacza jeszcze, że zagadnienie prawne istotnie występuje. Sposób sformułowania pytania w skardze kasacyjnej prowadzi zresztą do wniosku, że skarżącemu chodzi wyłącznie o kontrolę prawidłowości orzeczenia wydanego w sprawie, co świadczy o niezrozumieniu istoty skargi kasacyjnej i roli Sądu Najwyższego jako sądu kasacyjnego.

Wobec powyższego orzeczono na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Wniosek r. pr. E. P. o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu został oddalony, bowiem wbrew wymogowi określönemu w § 16 rozp. Min. Spr. z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) nie zawiera oświadczenia, że koszty te nie została zapłacone w całości lub części. Ponadto, skarga kasacyjna jest oczywiście bezzasadna, a wnoszenie oczywiście bezzasadnych środków zaskarżenia nie jest udzieleniem pomocy prawnej podlegającej finansowaniu ze środków publicznych.

[aw]